

Sygn. akt IV U 990/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: S SO Natalia Lipińska

Protokolant: st.sekr.sądowy Jolanta Stawarz

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 r. w Tarnowie na rozprawie

odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 29 maja 2012 r. nr (...)

w sprawie M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego w Tarnowie na rzecz adw. R. S. Kancelaria Adwokacka w T. kwotę 180 zł /sto osiemdziesiąt zł/ tytułem nieopłaconych kosztów wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu.

Sygn. akt IV U 990/12

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 19 grudnia 2012 r.

Decyzją z dnia 29 maja 2012 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 83 w zw. z art. 24 ust. 2 oraz art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), stwierdził, że M. N. posiada zaległości w opłacaniu składek na łączną kwotę 197.761,86 zł, na którą składają się:

- należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres: 02/2008-06/2009, obejmujące zaległe składki w kwocie 101.527,19 zł, koszty upomnienia w kwocie 132,00 zł oraz odsetki od zaległych składek liczone na dzień 29 maja 2012 r.
w kwocie 43.008,00 zł,
- należności z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne za okres: 02/2008-06/2009, obejmujące zaległe składki w kwocie 28.125,58 zł, koszty upomnienia w kwocie 123,20 zł oraz odsetki od zaległych składek liczone na dzień 29 maja 2012 r.
w kwocie 11.946,00 zł,

- należności z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 02/2008-06/2009, obejmujące zaległe składki w kwocie 8.965,69 zł, koszty upomnienia w kwocie 123,20 zł oraz odsetki od zaległych składek liczone na dzień 29 maja 2012 r. w kwocie 3.811,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji, powołując się na treść art. 17 ust. 1-2 i art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), art. 9 ust. 1 pkt 1a, art. 27, art. 29 i art. 196 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 ze zm.), art. 85 ust. 1, art. 93 ust. 1 i art. 230 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.), art. 9, art. 10 i art. 19 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1121 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 ze zm.), organ rentowy podniósł, że zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych „należnościami z tytułu składek” są składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata, nie opłacone w terminie, podlegające ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej. Na podstawie zaś art. 32 tej ustawy, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. Mając to na uwadze, organ rentowy wskazał, iż na koncie płatnika składek prowadzonym w ZUS stwierdzono zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okresy i w kwotach wskazanych w sentencji decyzji.

Odwołanie od tej decyzji wywiódł kurator nieznanego z miejsca pobytu M. N., domagając się jej zmiany i ustalenia, że ubezpieczony nie posiada zaległości

z tytułu opłacania składek na kwotę wskazaną w sentencji zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu podniósł, że zaskarżona decyzja nie wskazuje przyczyn, jakie legły

u podstaw rozstrzygnięcia organu rentowego i w zasadzie sprowadza się tylko do przywołania obowiązujących przepisów prawa, bez wskazania okoliczności faktycznych. Kurator domagał się ponadto zasądzenia nieopłaconych kosztów postępowania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Podniósł też, że wysokość należności składkowych została ustalona na podstawie dokumentów złożonych przez płatnika składek. Z rozliczenia zaś stanów jego należności wynika, że w/w nie uiszczał składek

w okresach wymienionych w zaskarżonej decyzji. Wskazał ponadto, iż zgodnie z treścią

art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek prowadzonych

w formie elektronicznej, które przekazane zostały w postaci dokumentu pisemnego albo elektronicznego, są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym

z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Od 1 marca 2000 r. ubezpieczony M. N. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. N.. O fakcie rozpoczęcia tej działalności poinformował organ ewidencyjny, występując z wnioskiem o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, prowadzonej przez Wójta Gminy w L.. Stosowny wpis w tej ewidencji został dokonany z dniem 1 marca 2000 r. pod numerem (...). Z dniem

23 czerwca 2009 r. wpis ten, na wniosek płatnika, został wykreślony.

dowód:

- wniosek EDG-1 zawiadomienie o zaprzestaniu działalności gospodarczej z dnia 23.06.2009 r.- k. 11,
- decyzja Wójta Gminy w L. z dnia 23.06.2009 r.- k. 12,

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej M. N. zatrudniał pracowników, których zgłaszał do ubezpieczeń społecznych. W związku z tym ciążył na nim jako płatniku składek obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnione w firmie osoby. Pomimo tego obowiązku, ubezpieczony nie uiścił należnych składek za okres od lutego 2008 r. do czerwca 2009 r. W ten sposób na jego koncie rozliczeniowym w ZUS powstały zaległości z tego tytułu na łączną kwotę 197.761,86 zł.

dowód:

- zestawienie dot. okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym osób rozliczanych przez płatnika składek- k. 14,
- stany należności dla płatnika z dnia 29.05.2012 r.- k. 5 akt ZUS,

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 maja 2012 r. ZUS Oddział w T. stwierdził, że M. N. posiada zaległości w opłacaniu składek na łączną kwotę 197.761,86 zł, na którą to kwotę składają się: należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres: 02/2008-06/2009, obejmujące zaległe składki w kwocie 101.527,19 zł, koszty upomnienia w kwocie 132,00 zł oraz odsetki od zaległych składek liczone na dzień 29 maja 2012 r. w kwocie 43.008,00 zł; należności z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne za okres: 02/2008-06/2009, obejmujące zaległe składki w kwocie 28.125,58 zł, koszty upomnienia w kwocie 123,20 zł oraz odsetki od zaległych składek liczone na dzień 29 maja 2012 r. w kwocie 11.946,00 zł oraz należności z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 02/2008-06/2009, obejmujące zaległe składki w kwocie 8.965,69 zł, koszty upomnienia w kwocie 123,20 zł oraz odsetki od zaległych składek liczone na dzień 29 maja 2012 r. w kwocie 3.811,00 zł.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 29 maja 2012 r.- k. 8 akt ZUS,

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, zalegające w aktach sprawy i w aktach organu rentowego, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było ustalenie, czy organ rentowy zasadnie stwierdził, że M. N. posiada zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na łączną kwotę 197.761,86 zł.

Odnosząc się do zasadności wydania zaskarżonej decyzji i jej merytorycznej poprawności, wskazać trzeba, iż kwestie związane z podleganiem ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu normują przepisy art. 6, 10 i 12 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Jak wynika z treści art. 17 tej ustawy, obowiązek zapłaty składek powstaje z mocy prawa. Płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, rozliczać oraz opłacać należne składki za dany miesiąc kalendarzowy. Zgodnie zaś z treścią art. 23 ust. 2, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.).

Na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 1a, art. 27 i art. 29 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 ze zm.), pracownicy w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu. Pracodawcy jako płatnicy obliczają, pobierają z dochodu ubezpieczonego i odprowadzają składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianym dla składek na ubezpieczenie społeczne. Od nieopłaconych w terminie składek na ubezpieczenie zdrowotne pobiera się odsetki za zwłokę na zasadzie i w wysokości określonych dla zaległości podatkowych. Obowiązek powyższy został wyrażony w art. 85 ust. 1 i art. 93 ust. 1 aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.). Zgodnie z art. 196 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia ubezpieczeni na podstawie ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 153 ze zm.) stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, tj. z dniem 1 kwietnia 2003 r., ubezpieczonymi na podstawie niniejszej ustawy. Stosownie do art. 230 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych ubezpieczeni na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia stają się z dniem wejścia w życie ustawy ubezpieczonymi na podstawie niniejszej ustawy.

Jak wynika z art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1121 ze zm.), obowiązek opłacania składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych obciąża pracodawców objętych działaniem ustawy. Natomiast poboru składek, zgodnie z art. 19 w/w ustawy, dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne, a kwoty pobrane tytułem składek przekazuje Funduszowi w terminie do 15 dnia następnego miesiąca. Obowiązek opłacania składek na Fundusz Pracy reguluje art. 104 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 ze zm.), który stanowi, że składki ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne lub zaopatrzenie emerytalne, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej najniższe wynagrodzenie, opłacają pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym.

Stosownie do brzmienia art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata, zwane dalej „należnościami z tytułu składek”, nieopłacone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej.

Natomiast na podstawie art. 32 tej ustawy, do składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne.

Jak wynika ze znajdujących się w aktach sprawy dokumentów w postaci wniosku EDG-1 zawiadomienie o zaprzestaniu działalności gospodarczej z dnia 23 czerwca 2009 r.

(k. 11) oraz decyzji Wójta Gminy w L. z tego samego dnia (k. 12), od 1 marca

2000 r. ubezpieczony M. N. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. N.. O fakcie rozpoczęcia tej działalności poinformował organ ewidencyjny, który z dniem 1 marca 2000 r. dokonał stosownego wpisu w ewidencji działalności gospodarczej pod numerem (...). Z dniem 23 czerwca 2009 r. wpis ten na wniosek ubezpieczonego został wykreślony.

Na tej podstawie można stwierdzić, że w okresie od 1 marca 2000 r. do 23 czerwca 2009 r. ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, iż wpis do ewidencji prowadzi do domniemania prawnego, że osoba, które nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności, jest traktowana jako prowadząca działalność (por. wyroki SN: z dnia 11 stycznia 2005 r., I UK 105/04, OSNP 2005/13/198; z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05, OSNP 2006/19-20/309; z dnia 30 listopada 2005 r., I UK 95/05, OSNP 2006/19-20/311 i z dnia 4 kwietnia 2008 r., I UK 293/07, M.P.Pr. 2008/9/495).

Nieprowadzenie działalności winien więc wykazać ubezpieczony. Takie też stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 kwietnia 2008 r., I UK 293/07

(M.P.Pr. 2008/9/495), podnosząc w jego uzasadnieniu, że w sprawie o podleganie obowiązkowi ubezpieczenia społecznego ciężar dowodu wykazania istnienia rzeczywistej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej (faktu jej nieprowadzenia) (art. 6 k.c.) spoczywa na ubezpieczonym.

W niniejszej sprawie ubezpieczony nie wykazał, aby w okresie od 1 marca 2000 r. do 23 czerwca 2009 r. nie prowadził działalności gospodarczej, a zatem nie obalił domniemania wynikającego z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

Jednocześnie, na podstawie zestawienia dotyczącego okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym osób rozliczanych przez płatnika składek (k. 14), można stwierdzić, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, ubezpieczony zatrudniał pracowników i w związku z tym ciążył na nim obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnione w firmie osoby. Zgodnie bowiem z treścią art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Składki te stają się zaś wymagalne w terminie ich płatności niezależnie od tego, czy zostały prawidłowo rozliczone i wskazane w deklaracji rozliczeniowej (art. 46 ust. 1, art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 31 tejże ustawy w związku z art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja Podatkowa) (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 8 kwietnia 2010 r., III AUa 1157/09, OSAŁ 2010/2/16).

Przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

w sposób precyzyjny i jednoznaczny określają terminy, do których istnieje obowiązek złożenia deklaracji i zapłaty składek. Wynika z nich, że po upływie wskazanego terminu płatności występuje stan obiektywny, od którego wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia. Termin płatności oznacza datę powstania zaległości składkowej i to niezależnie od tego, na ile prawidłowo został wykonany przez płatnika obowiązek wskazania podstawy wymiaru i opłacenia należnej składki.

Ze znajdującego się w aktach organu rentowego dokumentu w postaci stanów należności dla płatnika z dnia 29 maja 2012 r. (k. 5 akt ZUS), w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że w okresie od lutego 2008 r. do czerwca 2009 r. ubezpieczony nie uiścił należnych składek na ubezpieczenia społeczne, wskutek czego na jego koncie rozliczeniowym w ZUS powstały zaległości z tego tytułu w łącznej kwocie 197.761,86 zł.

Powyższy dokument jest w pełni miarodajny, skoro jak wynika z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek prowadzonych w formie elektronicznej, które przekazane zostały w postaci dokumentu pisemnego albo elektronicznego, są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Nie budzi więc wątpliwości, że na koncie rozliczeniowym płatnika w ZUS istnieje zaległość na łączną kwotę 197.761,86 zł. Ubezpieczony, a właściwie działający za niego kurator, nie wykazał zaś, że wszelkie należne składki za sporny okres zostały uiszczone.

W tym miejscu przytoczyć należy poglądy judykatury, zgodnie z którymi obowiązek zapłaty składki we właściwej wysokości ciąży na płatniku składki i nie może on się z tego obowiązku zwolnić (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 10 października 2006 r., III AUa 797/06, OSA 2008/2/3). Obligatoryjność opłacania składek na ubezpieczenia społeczne dotyczy bowiem wszystkich płatników składek. Ryzyko zaś związane z prowadzoną działalnością ponosi przedsiębiorca zarówno w trakcie jej prowadzenia, jak i po jej zakończeniu (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 10 marca 2010 r., I SA/Łd 22/10, LEX

nr 604881). W wyroku z dnia 13 kwietnia 2007 r., V SA/Wa 308/07 (LEX nr 334085) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał natomiast, że na zobowiązany

z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne spoczywa obowiązek prawidłowego wywiązywania się z konieczności płacenia składek, a co za tym idzie, czuwania nad terminowością ich płacenia. Trudno uznać, że prowadząc firmę i mając obowiązek prowadzenia i zarazem gromadzenia stosownej dokumentacji, zainteresowany nie ma rozeznania, jeśli nie, co do wysokości, to przynajmniej, co do faktu istnienia zaległości z tytułu składek. Brak wiedzy o istnieniu zadłużenia nie może więc uzasadniać braku możliwości jego spłaty.

Zaskarżona decyzja, zgodnie z art. 26 i art. 27 ustawy systemowej, może zatem stanowić podstawę ustanowienia hipoteki przymusowej oraz wpisu do rejestru zastawów skarbowych w celu zabezpieczenia należności ZUS z tytułu należności składkowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt I wyroku na podstawie powołanych przepisów prawa oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Zasądził też od Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Tarnowie na rzecz adw. R. S. Kancelaria Adwokacka w T. kwotę 180,00 zł tytułem nieopłaconych kosztów wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu w oparciu o przepisy art. 96 ust. 3 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz § 3 ust. 1-2 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r.

w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom

i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów

(Dz. U. z 1982 r. Nr 27, poz. 197 ze zm.) i § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Zasądzając na rzecz adwokata stawkę w wysokości 180,00 zł Sąd miał na uwadze charakter sprawy oraz wkład kuratora w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.